

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 118/2019-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditsša a Libora Duľu (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 C 36/2018 z 31. januára 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného

práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 36/2018 z 31. januára 2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. V zmysle čl. X bodu 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 zo 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce ústavného súdu“) bola vec sťažovateľa 17. októbra 2019 prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Liborovi Duřovi, ktorý je v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce ústavného súdu členom štvrtého senátu ústavného súdu.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresným súdom je na základe žaloby podanej sťažovateľom vedené pod sp. zn. 7 C 36/2018 konanie o zaplatenie sumy 470 € s príslušenstvom (ďalej len „napadnuté konanie“) proti žalovanej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“).

4. Okresný súd 11. septembra 2019 vydal platobný rozkaz sp. zn. 7 C 36/2018 (ďalej len „platobný rozkaz“), na základe ktorého bola žalovaná zaviazaná zaplatiť sťažovateľovi sumu 470 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 28. augusta 2015 do zaplatenia, nahradiť trovy právneho zastúpenia v sume 84,82 € a ostatné trovy konania v sume 28 €.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 7 C 36/2018 z 8. novembra 2018 vydaným vyššou súdnou úradníčkou platobný rozkaz zrušil podľa § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“).

6. Proti uzneseniu, ktoré vydala vyššia súdna úradníčka, podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný súd napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP.

7. Sťažovateľ namietané porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny odôvodňuje tým, že napadnuté uznesenie (podľa jeho názoru) nevydala zákonná sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková (ďalej aj „zákonná sudkyňa“), ale vyššia súdna úradníčka okresného súdu JUDr. Helena Náčinová (ďalej aj „vyššia súdna úradníčka“).

8. Sťažovateľ v tejto súvislosti okrem iného uvádza:

„V programe ESS /elektronický systém súdnictva/ sa dá zistiť, kto vypracoval /napísal/ toto napadnuté uznesenie odporcu a kedy a v akom znení toto uznesenie podpísala zákonná sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková. V tomto programe sa dá zistiť každá zmena textu uznesenia a aj obsah tejto zmeny. Tým sa preukáže že text napadnutého uznesenia vypracovala /napísala/ výlučne JUDr. Helena Náčinová a sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková toto uznesenie iba podpísala. Takáto je bežná prax u odporcu.

O mojej sťažnosti mala rozhodnúť sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková a nie JUDr. Helena Náčinová. Tým došlo k stavu, že JUDr. Helena Náčinová vydala uznesenie Okresného súdu Námestovo sp.zn. 7C/36/2018-18 zo dňa 8.11.2018 o zrušení vydaného platobného rozkazu a táto istá osoba /JUDr. Helena Náčinová/ sama rozhodla o mojej sťažnosti proti tomuto uzneseniu a vydala uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7C/36/2018-37 zo dňa 31.1.2019. Tým bola zároveň porušená ústavná zásada dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania. Ide o základnú zásadu civilného procesu, ktorá je dôležitou súčasťou súdneho konania a jej dodržiavanie súdmi smeruje k zaisteniu práv strany /účastníka/ konania na spravodlivý proces.

V tomto súdnom spise nie je založené žiadne písomné poverenie, ktorým by sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková podľa § § 5 - 7 zákona č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch poverila vyššiu súdnu úradníčku JUDr. Helenu Náčinovú vykonávaním konkrétnych úkonov v tomto konaní. I napriek tomu JUDr. Helena Náčinová konala v tomto konaní a vydávala uznesenia, čo je nezákonný stav. V programe ESS je možné zistiť, kedy bol tento súdny spis bez písomného poverenia pridelený na vybavenie JUDr. Helene Náčinovej.“

9. Namietané porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľ odôvodňuje tým, že okresný súd v napadnutom uznesení nereagoval

na jeho podstatné výhrady týkajúce sa nedostatku vecného odôvodnenia odporu, ktorý podala v napadnutom konaní žalovaná, a taktiež tým, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho námietkami o tom, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou, keďže ho v mene žalovanej podal advokát, ktorý nebol riadne splnomocnený žalovanou, a teda odpor mal byť odmietnutý.

10. Na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie vo veci samej nálehom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 C/36/2018-37 zo dňa 31. 1. 2019 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 C/36/2018-37 zo dňa 31. 1. 2019 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie.

Okresný súd Námestovo je povinný zaplatiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 346,26 EUR na účet advokáta... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

14. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

15. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

16. Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

18. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti

uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

19. Podľa § 267 ods. 3 prvej vety CSP ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie.

20. Podľa § 23 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

21. Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

22. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych úradníkoch“) vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

24. Podľa § 3 ods. 2 zákona o súdnych úradníkoch úkonmi vyššieho súdneho úradníka sú: a) konanie a rozhodovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom, b) skutkový a právny rozbor vecí, c) iné úkony súdu.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona o súdnych úradníkoch sudca môže písomne poveriť vyššieho súdneho úradníka konaním a rozhodovaním a) vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce, b) v určitej veci.

26. Podľa § 3 ods. 5 zákona o súdnych úradníkoch vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu.

27. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych úradníkoch v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu o návrhu na vydanie platobného rozkazu a o zrušení platobného rozkazu.

28. Podľa § 7 písm. g) zákona o súdnych úradníkoch v civilnom procese a správnom súdnom procese vyšší súdny úradník vykonáva prípravu rozhodnutí pre sudcu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

29. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v námietke, že okresný súd porušil jeho základné právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny tým, že napadnuté uznesenie vyhotovila vyššia súdna úradníčka, a nie zákonná sudkyňa. Sťažovateľ namieta aj porušenie svojho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to v dôsledku skutočnosti, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho podstatnými námietkami, ktoré prezentoval v sťažnosti proti uzneseniu, ktoré vydala vyššia súdna úradníčka.

30. K námietke sťažovateľa o porušení jeho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny ústavný súd v prvom rade uvádza, že zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolani podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „*ad hoc*“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie

veci zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09).

31. V posudzovanej veci má význam skúmanie opodstatnenosti sťažovateľových tvrdení o tom, že napadnuté uznesenie nevydala zákonná sudkyňa JUDr. Miriam Srogončíková, ktorej bola táto vec pridelená elektronickou podateľňou okresného súdu, ale bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou JUDr. Helenou Náčinovou, keďže sťažovateľ v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že z elektronického súdneho systému vyplýva, že koncept napadnutého uznesenia pripravila vyššia súdna úradníčka a zákonná sudkyňa rozhodnutie „*iba podpísala*“.

32. Z už citovaných ustanovení zákona o súdnych úradníkoch vyplýva, že vyšší súdny úradník v civilnom procese koná na základe poverenia sudcu, a to vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce alebo v určitej veci. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou spisu. Vyšší súdny úradník v civilnom procese vykonáva aj prípravu rozhodnutí pre sudcu [§ 7 písm. g) zákona o súdnych úradníkoch, pozn.].

33. Ústavný súd nahliadnutím do Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2019 č. SprR 6/2016-ÚZ v znení jeho dodatkov (ďalej len „rozvrh práce okresného súdu“), ktorého úplné znenie je prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, zistil, že v rozhodnom čase bola v súdnom oddelení 7C zákonnou sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíková a vyššou súdnou úradníčkou JUDr. Helena Náčinová. Rozsah pôsobnosti konania vyššej súdnej úradníčky v súdnom registri 7C je pritom v rozvrhu práce okresného súdu vymedzený ako oprávnenie „*konat' vo veciach, ktoré jej budú predložené zákonným sudcom na vykonanie príslušného úkonu, prípadne vypracovania návrhu rozhodnutia skutkový a právny rozbor veci alebo na konanie a rozhodovanie podľa § 5 ZoSÚ, alebo na rozhodovanie v rozsahu stanovenom v § 6 ZoSÚ*“. Poverenia pre jednotlivých vyšších súdnych úradníkov sú potom obsiahnuté v prílohe č. 3 rozvrhu práce okresného súdu.

34. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ vyššia súdna úradníčka vypracovala návrh (koncept) rozhodnutia pre zákonnú sudkyňu, konala tak v súlade s jej zákonnými právami a povinnosťami, ktoré sú zároveň presne vymedzené aj v citovanej časti rozvrhu práce okresného súdu. Napadnuté uznesenie je preto nepochybné rozhodnutím zákonnej sudkyne JUDr. Miriam Srogončíkovej a vyššia súdna úradníčka mohla vyhotoviť návrh rozhodnutia len podľa jej pokynov, alternatívne si musela zákonná sudkyňa návrh rozhodnutia osvojiť, poprípade revidovať ho podľa vlastného uváženia. Je teda potrebné zásadne rozlíšiť rozhodnutie ako individuálny právny akt, ktorý je prejavom výlučnej právomoci sudcu, a návrh rozhodnutia (jeho písomného vyhotovenia), ktorý takú povahu nemá (na rozdiel od vlastného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka – bod 24). Úvahy sťažovateľa o tom, že napadnuté uznesenie vydala vyššia súdna úradníčka, sú z ústavnoprávneho hľadiska zjavne neopodstatnené.

35. K námietkam sťažovateľa o neexistencii individuálneho poverenia pre vyššiu súdnu úradníčku na vykonávanie konkrétnych úkonov v napadnutom konaní ústavný považuje za potrebné poukázať na svoje uznesenie sp. zn. PL. ÚS 10/2019 z 30. januára 2019, v ktorom sa vysporiadal s existenciou individuálnych poverení pre vyšších súdnych úradníkov, keď v bodoch 78 a 79 uviedol: „Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané vyšším súdnym úradníkom ako zamestnancom súdu, tieto vždy vychádzajú z príslušného poverenia, ktoré nemusí byť iba individuálne, ale môže byť súčasťou rozvrhu práce toho-ktorého súdu na konkrétny rok (§ 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z.).“

S ohľadom na uvedené nie je podľa názoru ústavného súdu rozhodujúce, či sudca má alebo nemá možnosť vydať individuálne poverenie pre vyššieho súdneho úradníka, ale to, či vydanie rozhodnutia súdnym úradníkom neporušuje práva sporových strán a v prvom rade či im zabezpečuje prístup k súdu a právo nezávislého, nestranného a spravodlivého rozhodnutia.“

36. Vzhľadom na uvedené považuje ústavný súd aj námietky sťažovateľa o neexistencii individuálneho poverenia pre vyššiu súdnu úradníčku v súdnom spise sp. zn. 7 C 36/2018 s poukázaním na existenciu prílohy č. 3 rozvrhu práce okresného súdu, ktorá obsahuje poverenia pre vyšších súdnych úradníkov, za zjavne neopodstatnené.

37. Vo vzťahu k námietkam sťažovateľa, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho sťažnostnými výhradami k vecnej neodôvodnenosti odporu podaného žalovanou, ako ani s jeho námietkou, že odpor bol (v dôsledku nedostatku splnomocnenia) podaný neoprávnenou osobou, ústavný súd poukazuje na relevantnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorý v tejto súvislosti uviedol: „Z uvedenou argumentáciou žalobcu súd nesúhlasí. Odpor žalovaného zo dňa 23. 10. 2018 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 C/36/2018 zo dňa 11. 09. 2018 doručený prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného súdu dňa 24. 10. 2018 je riadne odôvodnený a žalovaný vo svojom odpore vznesol námietku premlčania. Žalovaná v konaní vznesla námietku premlčania nároku žalobcu, vzhľadom k uvedenému bude potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku. Námietku premlčania vznesenú žalovanou súd posúdi z ďalších okolností a dôkazov z obsahu spisu a skutkových zistení súdu prvého stupňa. Čo sa týka výhrady žalobcu, že odpor bol podaný neoprávnenou osobou súd považuje za nedôvodnú, vzhľadom na to, že nie je pravdou, že žalovaná na výzvu súdu na predloženie originálu plnomocenstva pre svojho advokáta nereagovala. Súdu bol dňa 04. 01. 2019 doručený originál plnomocenstva ktorým žalovaná splnomocnila na svoje zastupovanie JUDr. Dušana Jančího v tomto konaní.“

38. Čo sa týka právnych záverov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s právnymi závermi okresného súdu, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti týchto názorov a neznamená ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecných súdov svojím vlastným. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05). Podľa názoru ústavného súdu napadnuté uznesenie okresného súdu takéto prvky nevykazuje.

39. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že z obsahu napadnutého uznesenia okresného súdu je zrejmé, že okresný súd sa námietkami sťažovateľa zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľ v súdnom konaní dostal odpoveď

na všetky podstatné otázky týkajúce sa jeho námietok, okresný súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia dotknutých právnych predpisov, ktoré boli podstatné pre posúdenie veci, ústavne konformným spôsobom interpretoval a aplikoval a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, presvedčivé a z ústavného hľadiska akceptovateľné.

40. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k argumentácii sťažovateľa týkajúcej sa absencie výslovného prijatia plnomocenstva zo strany advokáta (z čoho sťažovateľ vyvodzuje neplatnosť žalovanou udeleného plnomocenstva, pozn.) považuje ústavný súd za potrebné poukázať na to, že pri zmluvnom zastúpení je potrebné rozlíšiť zmluvu, ktorou sa zakladá právny vzťah zastúpenia, a samotné splnomocnenie, ktorým sa preukazuje oprávnenie splnomocnenca konať v mene splnomocniteľa. Občiansky zákonník zmluvu medzi splnomocniteľom a splnomocnencom nazýva dohodou o plnomocenstve. Dohoda o plnomocenstve je tak dvojstranný právny úkon medzi splnomocniteľom a splnomocnencom o poverení a prijatí zastupovania a o jeho rozsahu. Plnomocnenstvo je potom na rozdiel od dohody o plnomocenstve jednostranným právnym úkonom, ktorým zastúpený dáva tretej osobe na vedomie, v akom rozsahu je osoba uvedená v plnomocenstve oprávnená ho zastupovať.

41. V kontexte skutočností uvedených v predchádzajúcom bode tohto uznesenia neobstojí ani argumentácia sťažovateľa, že odpor proti platobnému rozkazu v predmetnej veci bol podaný neoprávnenou osobou, keďže na plnomocenstve predloženom okresnému súdu žalovanou je uvedený dátum z obdobia až po podaní odporu, resp. po uplynutí lehoty na jeho podanie. Podľa názoru ústavného súdu ak totiž odpor proti platobnému rozkazu v mene žalovanej so znalosťou podstatných okolností prípadu spísal a podpísal advokát, ktorého následne jednostranne (udelením plnej moci) poverila jej zastupovaním v konaní, je evidentné, že medzi označenými subjektmi existovala dohoda o splnomocnení už v čase podania odporu proti platobnému rozkazu, a teda, že advokát podával odpor v mene žalovanej na základe jej (prejavenej) vôle. Ústavný súd preto aj námietky sťažovateľa týkajúce sa ním tvrdeného nedostatku zastúpenia žalovanej pri podávaní odporu, resp.

nedostatku splnomocnenia na jej zastupovanie (k tomu pozri predchádzajúci bod tohto uznesenia) považuje za zjavne neopodstatnené.

42. Na základe uvedených skutočností, zhrňujúc už vyslovené čiastkové závery, ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, na základe ktorých by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o porušení v ústavnej sťažnosti označených práv sťažovateľa, a preto jeho ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

43. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2019

Miroslav Duriš
predseda senátu